

підприємства та реалізацію його потенціалу. Інакше кажучи, якщо бізнес-процес регламентований, керований та стабільний, відповідно втрати ресурсів на підприємстві менші, аніж коли процес неструктурований та близький до стану хаосу. Це дає змогу знизити витрати на виробництво, освоїти нову техніку та технології, підвищити якість та конкурентоспроможність, що і є передумовами економічного розвитку навіть в нестабільних сучасних умовах.

Література:

1. Виноградова О.В. Реінжиніринг бізнес-процесів у сучасному менеджменті: Монографія. [Текст] / О.В. Виноградова – Д.: ДонДУЕТ ім. М. Туган-Барановського, 2005. – 195 с.
2. Зіндер Є.З. Нове системне проектування: інформаційні технології бізнес-реінжиніринг.– 2010.– №1.– 195 с.
3. Мазур І.І. Реструктуризація підприємств і компаній / І.І. Мазур, В.Д. Шапирой – М. : Висш. шк., 2000. – 211 с.
4. Горлачук В.В., Яненкова І.Г. Економіка підприємства. Навчальний посібник. – Миколаїв: Вид-во ЧДУ ім. Петра Могили, 2010. – 344 с.
5. І.В. Тюха. Соціально-економічний розвиток підприємств: Стаття / Електронне наукове фахове видання «Ефективна економіка», – 2012. – №6 –С.26-28

ОБГРУНТУВАННЯ НЕОБХІДНОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЧНОГО АУДИТУ

Т.І. Черкасова, к.е.н., професор
Н.Г. Мацко

Одеський національний політехнічний університет

В основі сучасної економіки провідних країн світу лежить модель інноваційного розвитку, у рамках якого формується і реалізується потенціал економічного розвитку окремого промислового підприємства. Для підтримання конкурентних позицій окремого підприємства необхідно активно використовувати інноваційні технології, впровадження яких пов'язано з реалізацією окремих інноваційних проектів або низки проектів. Питання забезпечення ефективності цих проектів є надзвичайно актуальним, оскільки ризики, пов'язані з впровадженням новачі необхідно знизити до мінімуму.

Теоретичні та методологічні проблеми інноваційного розвитку підприємств знайшли своє відображення в багатьох роботах вітчизняних та зарубіжних дослідників, але й досі актуальним є пошук інструментів підвищення ефективності впровадження технологічних та особливо процесових інновацій. Ефективність реалізації стратегії економічного розвитку промислового підприємства прямо залежить від ефективності проведеного аналізу перспективності технологій, які урахувалися під час її розробки.

За даними Державної служби статистики України у 2013 р. із загальної кількості використаних технологій 41,6% використовувалися менш 3-х років, 39,3% - від 3-х до 9 років, 19,1% - більш ніж 10 років. У 2013 році кількість підприємств та організацій, що використовували передові технології у своїй діяльності, зменшилися порівняно з 2012 роком на 2,9% та склала 2073, а кількість створених технологій теж зменшилася на 5,8% [1].

Важливим інструментом оцінки та формування потенціалу економічного розвитку промислового підприємства є технологічний аудит, проведення якого дає можливість обґрунтувати заходи щодо зростання техніко-технологічної складової потенціалу на інноваційній основі та визначити обсяг і джерела їх фінансування, сформулювати стратегію отримання доходу по результатам інноваційної діяльності.

Технологічний аудит – це спосіб перевірки технологічного стану компанії за допомогою певних критеріїв, який дає можливість виявлення її слабких і сильних сторін, що веде до формування стратегії, спрямованої на підвищення ефективності компанії [2].

В останні роки, які характеризуються бурхливим розвитком технологій, роль технологічного аудиту в діяльності будь-якої організації істотно зросла. У процесі проведення технологічного аудиту в організації рекомендується виділяти три основні етапи [3]. На

першому етапі відбувається огляд тих технологій, які використовуються на підприємстві, і оцінка позиції керівництва щодо застосування цих технологій. На другому етапі відбувається огляд технологій, які застосовують в інших організаціях, в першу чергу у конкурентів, і виявлення технологічних еталонів, тобто найкращої технології, з таких що практично використовують. Основним управлінським інструментом вирішення цих завдань є бенчмаркінг. Третім етапом технологічного аудиту організації є зіставлення технологій, що використовуються в організації з виявленими технологічними еталонами для оцінки їх відносної ефективності. Основним управлінським інструментом вирішення завдань третього етапу є аналіз технологічного портфеля організації, який орієнтований в першу чергу на те, щоб виявити найбільш ефективні технології, які мають скласти основу її технологічної стратегії.

У зв'язку з відсутністю необхідного фінансування та низьким рівнем техніко-технологічної бази виробництва більшості вітчизняних промислових підприємств значна кількість технологічних новацій реалізується як з порушенням терміну впровадження нововведення, так й потребують розробки цілеспрямованих технічних рішень, які забезпечують можливість реалізації нової технології в умовах часткового удосконалення техніко-технологічної бази виробництва окремого підприємства. Все це знижує ефект від впровадження процесових інновацій.

Саме технологічний аудит має стати такою управлінською технологією, яка дозволить обґрунтувати заходи, що націлені на забезпечення відповідності вимог проекту техніко-технологічному рівню виробництва, уточнити комерційний потенціал процесової інновації, визначити обсяги та послідовність робіт окремого проекту, уточнити обсяги та джерела його фінансування. Таким чином, технологічний аудит стає обов'язковим інструментом формування техніко-технологічного потенціалу розвитку підприємства, а результати його використання дозволять скорегувати послідовність впровадження окремих інноваційних проектів з метою прискорення формування потенціалу економічного розвитку підприємства на інноваційній основі.

На українському ринку послуг існує пропозиції щодо проведення технологічного аудиту, але вони не мають широкого попиту. На наш погляд, це пояснюється необхідністю відкриття інформації, яка дозволяє детально охарактеризувати стан техніко-технологічної бази виробництва, що носить конфіденціальний характер.

Саме тому подальші дослідження у цій сфері потребують розробки механізму комплексного технологічного аудиту, вирішення організаційних питань щодо складу груп фахівців, які займаються технологічним аудитом, взаємодії різних підрозділів, визначення рівня доступу зовнішніх експертів та рівня їх компетентності.

Література:

1. Наука та інновації в Україні 2013 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>.
2. Цыбулев П. Н. Маркетинг интеллектуальной собственности :учебн. пособ. / Цыбулев П. Н. – К. :ГийС, 2008 – 252с.
3. Инновационный менеджмент: Учебник. - М.: ИНФРА-М, 2008. - 368 с.

УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ МАШИНОБУДІВНИХ ПІДПРИЄМСТВ НА ЗАСАДАХ ПРОЦЕСНО-СТРУКТУРОВАНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ

М.Б. Швецова, к.е.н., доцент
О.І. Тревого

Національний університет «Львівська політехніка», м. Львів

Машинобудування є однією з основних галузей української економіки, базисом для формування стійкого економічного зростання. Сучасний стан галузі засвідчує утруднений